

DOM

afsagt den 15. november 2018 af Vestre Landsrets 15. afdeling (dommerne Olav D. Larsen, Peter Buhl og Henrik Gisløv (kst.) med domsmænd) i ankesag

V.L. S-1205-18

Anklagemyndigheden

mod

T

født den ...

(advokat Julia Jensen, Aalborg)

Retten i Hjørring har den 23. maj 2018 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. JEA-753/2018).

Påstande

Tiltalte, T, har påstået frifindelse, subsidiært formildelse af straffen og frifindelse for påstanden om udvisning.

Anklagemyndigheden har påstået skærpelse af straffen og stadfæstelse af udvisningen.

Anklagemyndigheden har i relation til gengivelsen i byrettens dom af tiltalen i forhold 2-7 oplyst, at tiltalen – som i anklageskriftet for byretten – angår mishandling efter straffelovens § 245, stk. 1.

A har gentaget sit krav om en godtgørelse på 30.000 kr., jf. erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3, og 19.500 kr. for svie og smerte.

Tiltalte har påstået frifindelse for kravet om godtgørelse og har bestridt kravene størrelsesmæssigt.

Supplerende oplysninger

I forbindelse med ankesagen er der udarbejdet en kriminalteknisk erklæring om muligheden for at påmontere lyd-dæmper på de fundne skydevåben. Der er endvidere fremlagt korrespondance med Erhvervsstyrelsen.

Det er oplyst, at tiltalte har været medlem af ... Pension siden 30. december 2006, og at der er indbetalt til pension siden december 2008.

... Kommune har oplyst, at tiltalte under varetægtsfængslingen har haft samvær med sine to døtre tre gange af en times varighed i august, september og oktober 2018.

Forklaringer

Tiltalte og vidnerne [medtiltalt under byretssagen], politiassistent X, Ø, Å, A, Z, H, J og C har for landsretten i det væsentlige forklaret som under henholdsvis

hovedforhandlingen i byretten henholdsvis den indenretlige forklaring i Retten i Aalborg den 15. januar 2018. Endvidere har M afgivet forklaring.

Der er også for landsretten afspillet videoafhøring af B1.

Tiltalte har supplerende forklaret, at den mekaniker, han omtalte i byretten, er Æ.

Foreholdt afhøringsrapport af 16. august 2017 side 5, 1.-2. afsnit, har han forklaret, at han ikke til politiet forklarede, at han ville forhindre A i at begå selvmord, fordi det ville gøre det mere vanskeligt for hende at få børnene tilbage hurtigt. Der var også derfor, han ikke dengang fortalte om hendes misbrug.

Den dag, børnene blev fjernet, talte de om, at det kunne blive nødvendigt for A at anmelde ham for vold. De havde ikke en færdig plan. Tanken var, at det ville gøre det muligt for hende at få børnene tilbage. Foreholdt at A også før 2017 har fortalt lægefaglige personer om vold begået af ham, har han forklaret, at han ikke er enig i det, hun har fortalt.

På et tidspunkt i 2016 på ...vej ... vækkede A ham om morgenen og fortalte, hun havde købt en gave til ham. Han var ikke helt vågen. A virkede påvirket af noget. Han gik med hende nedenunder, hvor der var en prostitueret til stede, som A havde købt til ham. Han var ikke tilfreds med det og slog både en mand, der gik rundt udenfor og nok var den prostitueredes alfons, og den prostituerede. A sprang på ham bagfra, og han slog hende, måske med et knytnæveslag i ansigtet. Det fik hende ikke til at stoppe, og da han samtidig så B1 komme til stede, sparkede han A én gang og sagde, hun skulle forsvinde. Næste dag kunne A ikke huske episoden. Det er rigtigt, at han ikke tidligere har fortalt om denne episode til politiet eller i retten.

I påsken 2017 i huset var A helt vild og løb med en økse. Han tog armene om hende og lagde hende ned som i wrestling. Børnene var til stede. De gemte sig under bordpladen. Da han senere kom hjem, havde A sår i ansigtet. Hun havde også skåret sig på fødderne på nogle glasskår. Han så ikke, at hun fik mærker af det, han gjorde ved hende.

Han taler ikke længere med H. De talte ikke under fødselsdagen om, at han havde udsat A for vold. H kan godt have spurgt, hvad der foregik, men det drejede sig om de to mænd, der var oppe at slås. Han tror, at H og A har lavet en aftale om, hvad H skulle sige.

Han har ikke haft kontakt med [medtalt under byretssagen] efter retssagen bortset fra, at [medtalt under byretssagen] i oktober 2018 har skrevet og spurgt, om han kunne besøge ham. Han tror, at [medtalt under byretssagen] vil sige undskyld, fordi han har hørt, at alt er taget fra tiltalte. De har kendt hinanden i ca. 16 år og er gode venner. [Medtalt under byretssagen] viste ham på et tidspunkt to våben i en pose. Han ved ikke, om det er de samme våben, som dem politiet senere fandt hos [medtalt under byretssagen]. Han troede dengang, at det var lovlige våben. [Medtalt under byretssagen] tilbød også at sælge våben til ham, da han ville købe et jagtvåben til sin far. Han tror, at [medtalt under byretssagen] var vred på ham, og at det var derfor, han [medtalt under byretssagen] tænkte, at tiltalte alligevel ville få 20 års fængsel for det med A, og så kunne han lige så godt få dette med også.

Han er jæger og har nogle skydevåben i Letland. Den del til montering af et kikkertsigte, som A har afleveret til politiet, kan bruges til disse våben. Den er nok kommet til Danmark i forbindelse med, at han har taget noget værktøj med. Den kan også bruges til at montere en cykellygte på en cykel.

Under ransagningen i marts 2013 var han i chok over, at man mente, han havde våben. Han har spurgt C, hvorfor han sagde til politiet, at tiltalte havde våben, men han har ikke fået noget svar. C har ikke set en revolver eller en pistol i garagen på ...vej. C har slet ikke været i garagen, mens tiltalte var der.

Hans søn F anlagde en sag i Letland mod A og tiltalte, og tiltalte er blevet frifundet i den sag. Det var hans mor, der mødte for ham under sagen.

Han har ikke påført A mærker i 2013. A havde slåskampe med børnepasserne, hvilket kan have givet hende mærker. Han har som forklaret ved en lejlighed taget fat i hendes arm, hvilket kan have givet mærker.

Tiltalte har om sine personlige forhold supplerende forklaret, at han har samvær med sine døtre i arresten en time ad gangen. I starten var det hver måned, men nu er det hver 3. uge. Han har fortsat del i forældremyndigheden. Når han bliver løsladt, vil han kunne få mere samvær. Han taler dansk med pigerne. De har haft barnepiger fra Ukraine, Litauen og Letland. De ansatte i hans vikarbureau var fra Polen, Letland, Sverige og Danmark.

[Medtiltalt under byretssagen] har supplerende forklaret, at han har arbejdet sammen med tiltalte siden 2001-2002. Han har ikke haft kontakt med tiltalte siden byrettens dom ud over, at han skrev til tiltalte i arresten angående en besøgstilladelse. Han vil gerne se tiltalte i øjnene og fortælle, hvad dette har betydet for ham. Han mener ikke, at han har grund til at være bange for tiltalte.

Vedrørende våbnene kan han henholde sig til sin forklaring for byretten. Han ønsker fortsat ikke at udtale sig om, hvad han har fortalt til politiet, eller hvem

han har modtaget våbnene af. Han har modtaget dem af en kammerat. Han kan ikke huske, hvor lang tid han havde haft våbnene liggende.

Han har ikke talt med tiltalte om at skaffe ham våben.

Politiassistent X har supplerende forklaret, at han mener, at [medtiltalt under byretssagen] forklarede, at han fandt våbnene i hyndeboksen. [Medtiltalt under byretssagen] talte positivt om tiltalte. Han tror, at [medtiltalt under byretssagen] forventede, at tiltalte i retten ville fortælle, at det var tiltaltes våben.

Ø har supplerende forklaret, at det er korrekt, at tiltalte har jagttegn i Letland. For at få jagttegn skal man bestå en teoretisk og en praktisk prøve samt have en lægeerklæring om bl.a. psykiske forhold og misbrug. Jagttegnet skal fornyes hvert femte år og blev sidst fornyet i 2013.

Han mødte A i julen 2012 i Letland. Han erfarede, at A godt kan lide at drikke. Hun blev meget grov og kom op at slås med sin mor.

Under episoden i 2017 tog tiltalte fat i A og førte hende op ad trappen. Han så ikke, om de var nede at ligge.

Han har ikke set tiltalte slå A, og han har heller ikke hørt det fra ham.

Å har supplerende forklaret, at hun talte med A første gang i november 2011, da A ringede til hende og præsenterede sig. Hun mødte hende første gang omkring jul/nytår 2011/2012 og derefter i påsken 2012. De havde en god kontakt. Den sidste gang, hun mødte A, var to måneder efter B1s fødsel som forklaret i byretten. A drak alkohol. Hun blev på et tidspunkt bedt om at finde et sted i Letland, A kunne blive behandlet mod misbrug af alkohol og stoffer.

A ringede til hende og fortalte, at tiltalte ville få 20 års fængsel. Hun truede hende også, og hun er bange for A. A har ringet til hende flere gange, bl.a. om natten.

M har forklaret, at hun er fra Letland, men har boet i Danmark siden juli 2013. Hun har kendt tiltalte, siden han var helt lille. I Danmark har hun haft kontakt med tiltalte hver dag. Det var ham, der hjalp hende med at finde arbejde hos H.

Tiltalte rejste til Danmark i 2002. Herefter var han kun i Letland i ferier og på helligdage. Han boede hos sin daværende kone, mens han var i Letland. Hun mener, at han fortsat er i Letland hvert år.

Hun passede B1 i Letland i tre måneder i 2013. Tiltalte kom fra Danmark sammen med en barnepige fra Letland, AA. Barnepigen var meget skræmt og nervøs. Hun så ud som om, hun var blevet slået. Ansigtet var hævet. Barnepigen fortalte, at A havde slået hende. Tiltalte var meget bekymret for at overlade B1 til A, der havde alkoholproblemer. A ringede ikke til hende i den periode, hun passede B1. Efter tre måneder hentede tiltalte og A B1. A gik allerede efter et kvarter og virkede ikke interesseret i B1. A havde ikke blå mærker, og hun virkede ikke bange eller trykket.

Hun og hendes mand kom privat hos tiltalte og A. A havde ikke blå mærker eller flækkede øjenbryn. Hun har heller ikke lagt mærke til, at A gik med solbriller eller rullekravetrøjer. Tiltalte og A lod til at have det godt sammen. A lugtede ikke af alkohol, men hun så nogle gange ”anderledes ud”.

Hun var med til tiltaltes fødselsdag i et sommerhus tæt ved havet i august 2013. H var også med. Hun observerede ikke nogen episoder mellem tiltalte og A,

mens hun var der. Hun kørte tidligt, fordi hun skulle på arbejde næste morgen kl. 5. H talte ikke om, at der havde været en episode mellem tiltalte og A. Efter fødselsdagen stoppede tiltalte og A med at besøge H og hans kone.

As mor har fortalt hende, at A havde smidt hende ud af huset i A var bl.a. utilfreds med, at moderens vidneforklaring ikke havde været god nok.

Den 18. august 2017 ringede A til hende og fortalte, at hun havde gjort alt for, at tiltalte skulle være i fængsel i mindst 20 år.

A har også sendt hende en sms, hvor hun oplyser, at hun har videooptagelser af hende og tiltalte, der har sex sammen. Det har de imidlertid ikke haft. Hun tror, at A gjorde det for at skræmme hende.

A har supplerende forklaret vedrørende forhold 1, at hun ikke ved, hvad den del, hun afleverede til politiet, skulle bruges til. Tiltalte fortalte hende, at de våben, han havde, havde en lyddæmper. Hun tror, at den blev skruet på. Våbnet var mørkt, men hun har svært ved at beskrive det. Det blev opbevaret under taget. Hun viste stedet til politiet i 2017. Hun har set ham gå derop. Hun ved ikke, om tiltalte havde flere våben. Efter tvangsfjernelsen af børnene sagde tiltalte samme aften, at han havde sørget for at skaffe våbnene væk.

Den mekaniker der fortalte, at tiltaltes våben lå hos [medtiltalt under byretssagen], hedder Æ. Hun har haft telefonisk kontakt med Æ efter, han er flyttet tilbage til Letland i 2017.

Hun var vedrørende forhold 2-7 forklaret, at hun og tiltalte blev gift den 27. april 2012. Julen, før de blev gift, var der den første større voldelige episode. Hun forestillede sig ikke, at det ville ske igen. Der var kun en voldsepisode, mens

hun var gravid med B1. Det var to dage før fødslen. Volden fortsatte efter, at B1 var kommet til Letland. Det skete 2-3 gange om måneden, og de 6 måneder var rigtig hårde.

Det er rigtigt, at hun købte en prostitueret til tiltalte. Han bakkede ud og sagde, at det ville han ikke have. Der skete ikke noget voldeligt i den forbindelse. Der skete ikke andet, end at den prostituerede gik igen.

Skaderne opstået i forbindelse med julen 2016 er opstået på samme måde som de andre gange. Tiltalte havde fri fra arbejde flere dage og var konstant på druk.

Tiltalte har ikke afværget et selvmordsforsøg, hvor hun skulle have forsøgt at hoppe ned fra en mur. Det er fantasi. Hun har heller ikke fået blå mærker ved at lege med deres hund.

Tiltalte havde nogle meget vilde reaktioner, og hun vidste ikke, hvad hun kunne forvente. Efter møderne på kommunen stod det klart for hende, at tiltalte ikke ville tage på kurser eller gøre andet for at ændre sig. Hun anmeldte tiltalte, fordi hun var bange for tiltalte og af hensyn til børnene. De har ikke aftalt, at hun skulle anmelde tiltalte for vold for hurtigere at få børnene hjem igen. Tværtimod rådede hendes advokat hende til at vente med at anmelde volden, indtil hun havde fået børnene hjem igen.

Det er hende, der har mailet billeder af fotos af hende til sin mor. De er sendt de dage, de er optaget. Skaderne er alle følger af vold begået af tiltalte.

Hun har ikke fået skaderne, fordi hun er faldet. Hun kan selvfølgelig have fået små blå mærker ved at støde ind i noget.

Hun har genoptaget kontakten med C. De har ikke et forhold til hinanden.

Børnene er stadig fjernet fra hjemmet. De er hjemme hos hende hver anden weekend og i ferier og til højtider.

Hun har ikke haft et misbrug af hash, men hun har engang imellem røget hash om aftenen for at kunne sove. Hun har heller ikke haft noget misbrug af stoffer eller af alkohol.

Æ, nogle af tiltaltes ansatte, en tidligere udlejer og barnepiger, der har boet hos dem, har set tiltalte slå hende.

Hun har sms'et til M, at hun ved, at M havde forsøgt at få sex med tiltalte, og at hun ville fortælle det til hendes mand. Hun opfattede det som et svigt af en, hun betragtede som sin veninde.

Hun sygemeldte sig ikke, fordi hun var medarbejdende hustru og derfor ikke skulle melde sig syg. Hun har ikke fysiske men. Psykisk er hun kommet ud af det og har det i dag godt nok. Hun har fået et lederarbejde.

Z har supplerende forklaret, at kvinden var fyldt med blå mærker, både nye og gamle mærker. Kvinden lå under dynen og græd. Hun var ked af det, fordi hun savnede sit barn.

H har supplerende forklaret, at det var A, han hørte skrig. Hun var den eneste kvinde.

J har supplerende forklaret, at hun kun har passet B2, ikke B1.

C har i relation til gengivelsen af forklaringen i byrettens dom forklaret, at han forklarede, at begge røverne fra røveriet i 2012 så mørklødede ud. Han forklarede endvidere, at politimanden antydede, at vidnet kunne være interesseret i A, ikke at de havde et forhold.

Han har supplerende forklaret, at A ikke er den selvdestruktive type. Når han har konfronteret tiltalte med As skader, har tiltalte sagt, at hun var faldet og gået ind i noget. Hun havde ikke blå mærker, før hun blev gift med tiltalte.

Han og A genoptog forbindelsen, da hun gik fra tiltalte, men de har nu afsluttet venskabet igen.

A har også fortalt, at pistolen har været gravet ned, og at der var en lyddæmper til pistolen. Tiltalte og A boede dengang, i 2013, på ...vej. Tiltalte fortalte om en rigtig pistol og om jagtvåben i Letland.

Landsrettens begrundelse og resultat

Skyldspørgsmålet

Landsretten er enig med byretten i, at det er bevist, at tiltalte har opbevaret og overdraget to skydevåben med ammunition som nærmere beskrevet i forhold 1. Landsretten har lagt vægt på de omstændigheder, som byretten har fremhævet, samt på forklaringen afgivet af C.

Det tiltrædes, at der foreligger særligt skærpende omstændigheder, jf. straffelovens § 192 a. Landsretten har herved lagt vægt på våbnenes karakter og antal, at de blev opbevaret sammen med ammunition, at de er blevet overdraget til en anden person, og at det efter forklaringerne må lægges til grund, at tiltalte

tidligere i Danmark har anvendt og forevist håndskydevåben. Det tiltrædes således, at tiltalte er fundet skyldig i forhold 1.

Af de grunde, som byretten har anført, tiltrædes det endvidere, at det er bevist, at tiltalte som beskrevet i forhold 2-7 gentagne gange har udøvet vold mod A, og at volden efter en samlet bedømmelse har haft karakter af mishandling. Der er dog ikke bevist, at volden er udøvet med en hyppighed af i hvert fald en gang om måneden i hele perioden.

Det tiltrædes herefter, at tiltalte er fundet skyldig i forhold 2-7.

Strafudmåling

Af de grunde, som byretten har anført, er straffen passende fastsat.

Udvisning

Der er hjemmel til at udvise tiltalte med indrejseforbud for bestandig i udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 6 og nr. 8, jf. § 32, stk. 2, nr. 5.

Det skal herefter vurderes, om udvisning er i strid med EU-opholdsdirektivet, jf. udlændingelovens § 26 b.

Det lægges det til grund, at tiltalte i 2010 fik registreringsbevis og blev tilmeldt folkeregistret, men at han har opholdt sig lovligt og haft arbejde i Danmark i hvert fald siden 2006.

Efter EU-opholdsdirektivets artikel 28, stk. 3, litra a, må der ikke træffes afgørelse om udsendelse af en unionsborger, der har haft ophold i værtsmedlemsstaten i de forudgående 10 år, medmindre afgørelsen er bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed som fastlagt af medlemsstaten. Landsretten finder, at udvisning af tiltalte ikke er bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed og derfor vil være i strid med artikel 28, stk. 3, litra a. Landsretten ophæver derfor dommens bestemmelse om udvisning.

De juridiske dommere finder ikke grundlag for at ændre dommens afgørelse om godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3, på 20.000 kr. Efter de foreliggende oplysninger tages kravet om godtgørelse for svie og smerte ikke under påkendelse, og dommens bestemmelse herom udgår.

Med de anførte ændringer stadfæster landsretten dommen.

Tiltalte har fortsat været frihedsberøvet under anken.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom stadfæstes med de ændringer, at bestemmelsen om udvisning udgår, og at godtgørelsesbeløbet nedsættes til 20.000 kr.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Godtgørelsen skal betales inden 14 dage.

Olav D. Larsen
(kst.)

Peter Buhl Henrik Gisløv